

Sygn. akt II Ca 449/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 sierpnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Paweł Hochman
Sędziowie:	SSO Stanisław Łęgosz (spr.) SSR del. Piotr Fal
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Owczarska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 sierpnia 2013 roku

sprawy z wniosku E. D.

z udziałem M. Ś.

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji uczestnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 3 kwietnia 2013 roku, sygn. akt I Ns 576/11

postanawia: oddalić apelację i ustalić, iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Ca 449/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2013 roku, w sprawie I Ns 576/11, Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim dokonał podziału majątku wspólnego E. D. i M. Ś. składającego się z:

- nieruchomości położonej w T. przy ul. (...), o powierzchni 850 m², oznaczonej w ewidencji gruntów numerem działki (...),

- nieruchomości położonej w W. przy ul. (...), gmina T., o powierzchni 1278 m², oznaczonej w ewidencji gruntów numerem działki (...),

- udziału w wysokości 1/4 we współwłasności nieruchomości położonej w W., o powierzchni 769 m², oznaczonej w ewidencji gruntów numerem działki (...),

- szeregu ruchomości dokładnie wymienionych w treści postanowieniu,

w ten sposób, że wszystkie składniki majątkowe przyznał na wyłączną własność wnioskodawczyni E. D.. Zasadził od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika M. Ś. tytułem spłaty, rozliczenia nakładów z majątku odrębnego wnioskodawczyni na majątek wspólny oraz spłaconych przez uczestnika długów kwotę 106.023 zł 25 gr. płatną w terminie 2 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia, z odsetkami ustawowymi w razie uchybienia terminowi płatności. Nakazał uczestnikowi opuszczenie w terminie 2 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia i wydanie na rzecz wnioskodawczyni nieruchomości położonej w W. oraz ruchomości pozostających w jego postanowieniu. Ustalił, iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane z własnym udziałem w sprawie.

Podstawę powyższego orzeczenia stanowiły następujące ustalenia:

E. D. i M. Ś. zawarli związek małżeński w dniu 21 października 2000 roku. Zarówno przed zawarciem małżeństwa, jak i w czasie jego trwania E. i M. Ś. nie zawierali małżeńskich umów majątkowych.

Związek małżeński wnioskodawczyni i uczestnika został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 14 października 2010 roku.

W dniu 20 lipca 2006 roku M. i E. J. małżonkowie Ś. nabyli zabudowaną nieruchomość położoną w W. przy ul. (...), o powierzchni 1.278 m² oraz udział w wysokości 1/4 we współwłasności nieruchomości położonej w W., o powierzchni 769 m², stanowiącej wewnętrzną drogę dojazdową do drogi publicznej dla opisanej powyżej nieruchomości zabudowanej. Zakup tej nieruchomości i wykończenie znajdującego się na niej budynku zostały częściowo sfinansowane z kredytu budowlanego - hipotecznego udzielonego wnioskodawczyni i uczestnikowi przez Bank (...) S.A. w K. w wysokości 144.143 CHF. Zabezpieczenie udzielonego kredytu stanowiła ustanowiona na nabywanej nieruchomości hipoteka kaucyjna do wysokości kwoty 77.800 CHF. Spłata kredytu dokonywana była w złotych, po przeliczeniu zgodnie z aktualnym kursem franka szwajcarskiego.

Na podstawie przydziału z dnia 12 listopada 1984 roku matka E. B. D. uzyskała spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego numer (...), położonego w T. przy ul. (...), pozostającego w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w T.. Związany z lokatorskim prawem do tegoż lokalu wkład mieszkaniowy w wysokości 38.535 zł B. i J. D. w dniu 30 maja 2006 roku darowali córce E. D. (noszącej wówczas nazwisko Ś.). Wkład mieszkaniowy stanowił 50% wartości rynkowej mieszkania. E. D. została przyjęta w poczet członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...). Na podstawie umowy z dnia 14 czerwca 2006 roku zawartej pomiędzy E. Ś. i Spółdzielnią Mieszkaniową (...) w T. ustanowiono na rzecz E. Ś. spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) przy ul. (...). Wkład mieszkaniowy do wysokości wymaganego wkładu budowlanego został opłacony ze wspólnych środków E. i M. Ś..

Przysługujące wnioskodawczyni i uczestnikowi opisane powyżej spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) zostało przez nich sprzedane w dniu 22 sierpnia 2006 roku za kwotę 112.000 zł. Uzyskane w ten sposób środki spożytkowano na remont i wyposażenie budynku mieszkalnego w W..

W trakcie trwania małżeństwa E. D. i M. Ś. nabyli szereg ruchomości: komplet garnków „Zepter”, filtr do wody, ekspres do kawy „Krups”, kanapę narożną, taboret, stół rozkładany i 8 krzeseł, szafki łazienkowe, szafy w przedpokoju, szafkę pod telefon, szafkę pod telewizor, szafkę wiszącą, meble kuchenne w zabudowie oraz dwuczęściową szafkę kuchenną wolnostojącą, szafę z rozsuwanymi drzwiczkami do sypialni, łóżko „Kler”, pralkę „Whirlpool”, lodówkę „Amica”, piekarnik „Amica”, zlew „Fragrant”, płytę elektryczną „Amica”, zmywarkę „Amica”, urządzenia sanitarne w łazience: umywalkę „Rocca”, bidet „Rocca”, sedes z deską samoopadającą „Rocca”, wannę Rocca”, kabinę prysznicową oraz baterie łazienkowe „Ametyst”, okap kuchenny „Amica”, telewizor „Samsung” 42”, laptop „Toshiba”, aparat fotograficzny „Canon”, żaluzje okienne aluminiowe „Casablanca”, roletę łazienkową, markizę tarasową, kolektory słoneczne „Solaris” oraz samochód osobowy B. (...), rok produkcji 1989, o numerze rejestracyjnym (...).

W dniu 20 stycznia 2010 roku M. Ś. wypłacił ze wspólnego rachunku bankowego wnioskodawczym i uczestnika kwotę 38.500 zł. Z kwoty tej nie rozliczył się z wnioskodawczynią. Po wyprowadzeniu się wnioskodawczym ze wspólnego domu w W. kredyt hipoteczny spłacał wyłącznie M. Ś. i z tego tytułu spłacił kwotę 64.040 zł. Wysokość pozostałego do spłaty kredytu w przeliczeniu na złotówki na dzień 26 marca 2013 roku wynosi 425.999,50 zł.

Wartość nieruchomości położonej w T. przy ul. (...) wynosi 168.529 zł. Wartość nieruchomości położonej w W. (zabudowanej oraz udziału we współwłasności drogi dojazdowej) wynosi 461.900 zł, natomiast łączna wartość wchodzących w skład majątku wspólnego wnioskodawczyni i uczestnika nieruchomości to 38.078 zł.

Dokonując ustaleń faktycznych w zakresie wypłaconej przez M. Ś. ze wspólnego konta kwoty 38.500 zł Sąd nie dał wiary twierdzeniom uczestnika, iż kwota ta została przeznaczona na potrzeby rodziny, a zatem nie podlega rozliczeniu w ramach podziału majątku wspólnego. Twierdzenia te pozostały bowiem gołosłowne i nie zostały poparte żadnymi dowodami. Jednocześnie sąd podniósł, że z akt sprawy o rozwód wynika, że wnioskodawczyni i uczestnik w 2009 roku przestali prowadzić wspólne gospodarstwo domowe. Wypłata środków z konta została dokonana przez uczestnika 20 stycznia 2010 roku. W tym stanie rzeczy to uczestnik winien wykazać, że pobrane przez niego bez wiedzy i zgody wnioskodawczyni środki pieniężne zostały zużyte na uzasadnione potrzeby rodziny i w granicach tych uzasadnionych potrzeb, czego nie uczynił.

Ustalając wartość nieruchomości położonej w W. Sąd przyjął wartość wynikającą z opinii biegłej B. O.. Opinia ta jest przekonująca, była ponadto najbardziej aktualną w dacie orzekania, nie była przez wnioskodawczynię kwestionowana, natomiast wątpliwości uczestnika biegła wyjaśniła w opinii ustnej. Dostrzec też należy, iż wartość nieruchomości wynikająca z tej opinii jest zbieżna z wcześniej sporządzoną opinią przez biegłego S. G. .

Nie była kwestionowana przez strony sporządzona przez biegłego J. S. wycena nieruchomości. Opinia ta jest wyczerpująca i rzetelna.

Przedmioty wchodzące w skład majątku osobistego każdego z małżonków określa Kodeks rodzinny i opiekuńczy w art. 33. Do majątku osobistego każdego z małżonków należą m. in. przedmioty majątkowe nabyte w drodze darowizny, chyba że darczyńca inaczej postanowił, a także przedmioty majątkowe nabyte w zamian za składniki majątku osobistego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej (art. 33 pkt 2 i 10 k.r.o.). Zgodnie z treścią art. 45 § 1 k.r.o. każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Nie można żądać zwrotu wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności. Przepis ten znajduje odpowiednie zastosowanie w wypadku, gdy dług jednego z małżonków został zaspokojony z majątku osobistego (art. 45 § 3 k.r.o.).

Jak wynika z dokonanych ustaleń faktycznych, wnioskodawczyni uzyskała w drodze darowizny od rodziców wkład mieszkaniowy związany z lokatorskim spółdzielczym prawem do lokalu mieszkalnego przy ul. (...). Wkład ten wówczas stanowił 50% wartości rynkowej mieszkania. Następnie Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w T. w drodze zawartej z wnioskodawczynią umowy ustanowiła na jej rzecz spółdzielcze własnościowe prawo do wskazanego lokalu mieszkalnego. Prawo to weszło w skład majątku wspólnego wnioskodawczym i uczestnika, jako nabyte w trakcie trwania małżeństwa przy małżeńskiej wspólności ustawowej. Wkład mieszkaniowy do wysokości wkładu budowlanego został uzupełniony ze środków wspólnych, co przyznała wnioskodawczyni w swych informacyjnych wyjaśnieniach. Mieszkanie to zostało sprzedane za kwotę 112.000 zł, a uzyskane w ten sposób środki spożytkowane na nieruchomość w W., należącą do majątku dorobkowego. W świetle przetoczonych powyżej okoliczności nie można przyjąć, tak jak domagała się tego wnioskodawczyni, iż cała uzyskana ze sprzedaży mieszkania kwota stanowi nakład z jej majątku osobistego na majątek wspólny. Nie można jednak również przyjąć, że jedynie nominalna wartość darowanego wnioskodawczyni przez rodziców wkładu mieszkaniowego stanowi jej nakład na majątek wspólny. Jest tak dlatego, że roszczenie o zwrot nakładów jest roszczeniem o zwrot jego wartości, przy czym chodzi nie o wartość z chwili dokonywania nakładu, lecz z chwili podziału majątku wspólnego. Skoro zatem nakład stanowił połowę wartości

mieszkania, to rozliczeniu podlega kwota 56.000 zł, jako połowa ceny uzyskanej ze sprzedaży tego mieszkania. Połowa wartość nabytego prawa do lokalu została sfinansowana z majątku osobistego wnioskodawczynie i przy dokonywaniu podziału połowa wartości sprzedanego mieszkania winna zostać wnioskodawczynie w ramach rozliczenia zwrócona. Taka bowiem część prawa do lokalu nabytego do majątku wspólnego została ze środków odrębnych wnioskodawczynie.

Przydzielając jednemu z uczestników - w sprawie o podział majątku wspólnego - nieruchomości obciążoną hipoteką sąd ustala wartość tego składnika majątkowego przy uwzględnieniu obciążenia hipotecznego. Z tego względu wartość nieruchomości położonej w W. winna zostać obniżona o pozostałą do spłaty część kredytu, zabezpieczonego hipoteką na tej nieruchomości. Z tego powodu do wyliczenia należnej uczestnikowi z tej nieruchomości spłaty przyjęto kwotę 35.900,50 zł (wartość nieruchomości pomniejszoną o pozostałą do spłaty część kredytu hipotecznego: 461.900 zł - 425.999,50 zł).

Wartość podlegającego podziałowi majątku wspólnego wraz z nakładem wnioskodawczynie wynosi łącznie 242.507,50 zł i obejmuje: nieruchomość w T. przy ul. (...): 168.529 zł, nieruchomość w W.: 35.900,50 zł (po odjęciu kredytu zabezpieczonego hipotecznie) i ruchomości: 38.078 zł.

Od wskazanej powyżej wartości majątku należy odliczyć nakład wnioskodawczynie wynoszący 56.000 zł. Do rozliczenia w ramach podziału pozostaje zatem kwota 186.507,50 zł, co oznacza, że wartość udziałów wnioskodawczynie i uczestnika w majątku wspólnym wynosi po 93.253,75 zł. Zarówno nieruchomości, jak i ruchomości zostały przyznane na rzecz wnioskodawczynie E. D.. Należna uczestnikowi M. Ś. spłata z majątku wspólnego wynosi zatem 93.253,75 zł.

Uczestnik wypłacił ze wspólnego konta kwotę 38.500 zł i nie rozliczył się z niej z wnioskodawczynią. Dlatego powinna ona połowę tej kwoty odzyskać w ramach dokonywanego rozliczenia. Skutkuje to obniżeniem spłaty dla M. Ś. o kwotę 19.250 zł. Dla uczestnika pozostaje zatem 74.003,75 zł. Pamiętać jednak trzeba, że to uczestnik od wyprowadzenia się wnioskodawczynie spłacał kredyt hipoteczny obciążający oboje byłych małżonków i poniósł z tego tytułu wydatek w kwocie 64.040 zł. Połowa tej kwoty winna mu zostać przez wnioskodawczynię zwrócona. Oznacza to podwyższenie spłaty do kwoty 106.023,75 zł (74.003,75 zł + 32.020 zł).

Uwzględniając zgodne stanowiska wnioskodawczynie i uczestnika w zakresie sposobu podziału majątku wspólnego sąd przyznał zarówno nieruchomości, jak i ruchomości na rzecz wnioskodawczynie E. D.. W konsekwencji Sąd zasądził od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika tytułem spłaty oraz rozliczenia nakładu z majątku osobistego E. D. na majątek wspólny E. D. i M. Ś. i spłaconych przez M. Ś. długów kwotę 106.023,75 zł.

Na podstawie art. 212 § 3 w zw. z art. 1035 k.c. i art. 46 k.r.o. sąd ustalił termin płatności dopłaty na dwa miesiące od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności.

Ponieważ zajmowana obecnie przez uczestnika nieruchomość w W. została przyznana wnioskodawczynie E. D., Sąd orzekł o obowiązku opuszczenia tej nieruchomości przez uczestnika na podstawie art. 624 k.p.c. w zw. z art. 688 k.p.c. w zw. z art. 567 § 3 k.p.c., w terminie dwóch miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia. Na tej podstawie orzeczono o obowiązku wydania przez uczestnika na rzecz wnioskodawczynie przyznanych jej ruchomości, a pozostających w posiadaniu M. Ś..

Na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. sąd ustalił, że każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane z własnym udziałem w sprawie, ponieważ zarówno wnioskodawczynie i uczestnik ponosili w toku postępowania koszty wnioskowanych przez siebie czynności.

Od powyższego postanowienia apelację złożył uczestnik postępowania. Zarzucił w niej:

1. błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, że kwota 38.500 złotych nie została rozliczona i nieudowodniona przez uczestnika w ramach zużycia tej kwoty na potrzeby osobiste i rodziny a zwłaszcza, iż w dacie ustania wspólności majątkowej małżeńskiej kwota ta nie istniała w majątku wspólnym co stanowi również naruszenie

prawa procesowego art. 233 § 1 k.p.c. przez błędną ocenę dowodów w postaci zeznań M. Ś. i uznanie, że jest on wzbogacony kosztem majątku wspólnego.

2. naruszenie art. 567 § 1 k.p.c. i 45 §3 kod rodz. poprzez nieuwzględnienie, iż kwota 64.040 złotych zapłaconego kredytu hipotecznego przez M. Ś. nastąpiła wyłącznie w wyniku jego starań osobistych bez udziału wnioskodawczynie w okresie kiedy byli w faktycznej separacji i po rozdzieleniu majątkowej małżeńskiej i która powinna być w całości nie zaś w 1/2 zaliczona na poczet należności do rozliczenia na rzecz uczestnika i powinna być w całości zasądzona od wnioskodawczynie na jego rzecz;

3. brak ustalenia wartości majątku wspólnego i poszczególnych jego składników w postanowieniu końcowym;

4. błędne ustalenie wartości majątku wspólnego podlegającego rozliczeniu;

5. naruszenie art. 358¹ k.c. przez zwaloryzowanie kwoty wkładu budowlanego art. 232 i 233 oraz 228 k.p.c. przez działanie z urzędu i wyliczenie kwoty wartości wkładu budowlanego do wartości 1/2 ceny mieszkania przy uli. Z. 8 m. 18. Kwota powinna być rozliczona według wartości nominalnej, gdyż Sąd nie podał uzasadnionych podstaw waloryzacji i czy rzeczywiście wartość ta odpowiada wartości połowy mieszkania, poczynił ustalenia, które wymagają wiedzy specjalistycznej a takowej Sąd nie posiada, a poza tym

6. błędne ustalenie, że darowizna z dnia 30.05.2006 roku jest darowizną wkładu budowlanego a nie darowizną kwoty 38.535 złotych.

7. naruszenie prawa procesowego art. 233 § 1 k.p.c., tj. zasady swobodnej oceny dowodów z umowy darowizny, pisma Spółdzielni Mieszkaniowej (...) do wnioskodawczynie z 11.05.2006, pisma wnioskodawczynie do Zarządu Spółdzielni z dnia 02.05.2006, umowy o ustanowienie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego z dnia 14.06.2006 i umowy sprzedaży mieszkania przy ulicy (...) i wyciągnięcie błędnych wniosków w zakresie wpływającym na ustalenie, że kwota 38.500 złotych podlega rozliczeniu w niniejszej sprawie jako wartość wkładu budowlanego;

8. bezzasadne przyjęcie do określenia wartości nieruchomości położonej w W. ul (...) opinii B. O. a nie biegłego G., co jest naruszeniem zasady sprawiedliwości i swobodnej oceny dowodów .

9. błędne wyliczenie wartości kredytu hipotecznego pozostałego do spłaty na dzień wydania postanowienia - wartość kredytu na dzień orzeczenia wynosił według kursu NBP -kwotę 121 tys franków szwajcarskich co w złotych w ówczesnym kursie wynosi 408 tys. zł. a sąd przyjął 420 tys. zł zaniżając przez to wysokość należnej wnioskodawcy spłaty;

10. nie rozpoznanie i nie rozliczenie zarobków wnioskodawczynie od chwili separacji do dnia rozvodu wnioskodawczynie. W tym okresie zarobiła ok. 50 tys. miesięcznie i tego sąd nie uwzględnił a uczestnika obciążył kwotą 38 tys. zł, którą przeznaczył na własne utrzymanie

Występując z tymi zarzutami wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie jego zmianę przez podwyższenie zasądzonej od wnioskodawczynie kwoty 106.023 zł do kwoty 250.000 zł.

W odpowiedzi na apelację wnioskodawczynie wносиła o oddalenie w całości apelacji uczestnika i zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawczynie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie może odnieść pożądanego przez skarżącego skutku.

Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił, że w skład majątku wspólnego wnioskodawczynie i uczestnika wchodzi niezabudowana nieruchomość położona w T. M., zabudowana nieruchomość położona w W. o powierzchni 1278m²

wraz z udziałem $\frac{1}{4}$ we współwłasności nieruchomości stanowiącej drogę dojazdową oraz szereg ruchomości. Przynależność nieruchomości do majątku wspólnego nie była przez strony kwestionowana. To samo należy odnieść do ruchomości dokładnie wymienionych w treści postanowienia. Wartość nieruchomości położonej w T. M.. strony zgodnie ustaliły na kwotę 168.529 zł. Wartość ruchomości została przez sąd ustalona na kwotę 38.078 zł na podstawie przeprowadzonego dowodu z opinii biegłego S., która to opinia nie była kwestionowana. Z kolei wartość nieruchomości położonej w W. (bez uwzględnienia obciążenia hipotecznego) sąd ustalił na podstawie dowodu z opinii biegłej O., wyjaśniając przy tym w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia dlaczego pominął opinię innego biegłego. Wybór jakiego dokonał sąd pierwszej instancji został należycie uzasadniony i podlega akceptacji sądu drugiej instancji.

Z apelującym zgodzić się należy, że sąd pierwszej instancji w sentencji postanowienia nie wskazał wartości poszczególnych składników majątku podlegającego podziałowi, ale nie było to niezbędne, skoro wartości te zostały powołane w pisemnym uzasadnieniu postanowienia. Pisemne uzasadnienie, jeżeli w sprawie zostało sporządzone, to stanowi integralną część postanowienia.

Nie sposób zaakceptować stanowiska skarżącego, że w zakresie rozliczenia nakładu z majątku odrębnego wnioskodawczyni na majątek wspólny, powinna być uwzględniona jedynie kwota 38.535 zł, a nie wartość odpowiadająca określonej ułamkowi kwoty uzyskanej ze sprzedaży własnościowego prawa do lokalu. Umowa darowizny, jaką rodzice wnioskodawczyni dokonali na jej rzecz, dotyczyła bowiem całego wkładu mieszkaniowego związanego z lokatorskim spółdzielczym prawem do lokalu przy ul. (...) w T. M.. Wynika to wprost z treści tej umowy. Na bazie tego prawa powstało spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu wchodzące do majątku wspólnego stron. Strony dopłaciły tylko różnicę do pełnej wartości wkładu budowlanego wynoszącą, jak wyjaśniły przed Sądem Okręgowym tylko 20000zł. W tych warunkach uznanie, że wartość nakładu wnioskodawczyni na majątek wspólny odpowiada kwocie 56000zł (połowie wartości uzyskanej ze sprzedaży tego prawa) w żaden sposób nie może być uznane za dokonane z pokrzywdzeniem uczestnika.

Apelacja uczestnika nie może także prowadzić do zwrotu uczestnikowi całej spłaconej przez niego kwoty 64.040 zł kredytu hipotecznego w okresie czasu od wyprowadzenia się wnioskodawczyni z domu. Uczestnik postępowania jest współdłużnikiem hipotecznym, zatem na nim ciążył także obowiązek spłaty. Prawidłowo zatem sąd pierwszej instancji w końcowym rozliczeniu uznał, że wnioskodawczyni winna mu z tego tytułu zwrócić tylko $\frac{1}{2}$ wpłaconej kwoty. Powyższa uwaga nie dotyczy prawidłowości uznania przez sąd pierwszej instancji, że pieniądze z których dokonano spłaty pochodziły z majątku odrębnego uczestnika. Ta bowiem kwestia z apelacji uczestnika nie podlegała badaniu przez sąd drugiej instancji

Natomiast jeżeli chodzi o rozstrzygnięcie sądu w zakresie wypłaconych przez uczestnika pieniędzy w kwocie 38.500 zł, to ostatecznie należy je zaakceptować. Uczestnik postępowania nie wykazał, by spożytkował je przed ustaniem wspólności majątkowej na potrzeby majątku wspólnego. Jego zeznania w tej kwestii są mało miarodajne a w dodatku pozostają w sprzeczności z jego stanowiskiem, że spłaty kredytu dokonał z majątku odrębnego. Apelacja i zawarte w niej twierdzenia nie dają podstaw do korekty tego rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji.

Natomiast jeśli chodzi o ustalenie wysokości kredytu hipotecznego pozostałego do spłaty, to sąd pierwszej instancji dokonał takiego ustalenia w oparciu o informację uzyskaną z banku będącego wierzycielem. Powyższa informacja jest wiarygodna i mogła stanowić podstawę odpowiednich ustaleń sądu.

Odnośnie zarzutu nierozliczenia zarobków wnioskodawczyni z okresu po opuszczeniu przez nią wspólnego mieszkania, należy stwierdzić, że uczestnik przed sądownym postępowaniem pierwszej instancji o to nie występował, zaś obecnie podnoszenie tej kwestii w postępowaniu odwoławczym jest już spóźnione (art. 381 k.p.c.)

Z tych względów apelacja jako nieuzasadniona podlegała oddaleniu (art. 385 k.p.c.).

StŁ/AOw

Na oryginale właściwe podpisy